

(Utkast) Forskrift om sivil statsluftfart med offentligrettslig formål mv.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart §§ 4-1, 5-1, 9-1, 15-4 og 18-1, arbeidsmiljøloven § 1-2.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for norsk sivil statsluftfart med offentligrettslig formål, med unntak av flyging med luftfartøy uten fører om bord. Som sivil statsluftfart regnes luftfartsvirksomhet for utøvelse av toll-, politi- og søk og redningsvirksomhet, samt brannslukking, grensekontroll, kystvaktvirksomhet eller lignende aktiviteter eller tjenester som er underlagt statlig kontroll og ansvar, og som utføres i offentlig interesse av eller på vegne av et organ med offentlig myndighet.

Forskriften gjelder ikke Luftforsvarets midlertidige bruk av sivilt registrerte luftfartøy til militær luftfart, jf. luftfartsloven § 17-10.

§ 2. Luftfartsmyndighet

Luftfartstilsynet er ansvarlig myndighet etter denne forskriften.

§ 3. Ideelle organisasjoner

Ideelle organisasjoner som utfører sivil statsluftfart, må ha et sikkerhetssystem godkjent av Luftfartstilsynet. Flygingen skal gjennomføres etter sikkerhetssystemet.

Godkjenning kan kun gis til norske organisasjoner som har et ideelt formål, og som har avtale med en norsk myndighet om å utføre sivil statsluftfart. For å gi godkjenning kreves det at virksomheten anses egnet for å drives etter et sikkerhetssystem. Luftfartstilsynet kan sette vilkår for godkjenning av sikkerhetssystem, herunder krav til risikovurdering.

Sikkerhetssystemet skal utarbeides etter en anerkjent standard for kvalitetssystemer. Sikkerhetssystemet skal minst omfatte:

- a) et treningskonsept for helhetlig opplæring av involvert personell, inkludert system for godkjenning av flygere,
- b) sikkerhetsbestemmelser og operative instruksjoner for ulike typer oppdrag organisasjonen kan utføre,
- c) krav til konstruksjon og vedlikehold av særlig utstyr som benyttes i virksomheten og som ikke kommer inn under krav for luftdyktighet, jf. § 12,
- d) prosedyre for bruk av landingsplass, jf. § 9,
- e) prosedyrer for rapportering og håndtering av avvik fra sikkerhetssystemet,

f) et system som sikrer etterlevelse av sikkerhetssystemet og nødvendig etterfølgende utvikling av sikkerhetssystemet.

§ 4. Driftstillatelse for foretak som driver statsluftfart

Foretak som driver luftfartsvirksomhet etter denne forskriften skal ha driftstillatelse utstedt av Luftfartstilsynet. Foretaket skal være registrert i Norge. Tillatelsen kan gis når foretaket har demonstrert å være i samsvar med kravene i denne forskriften.

Luftfartstilsynet kan sette vilkår for driftstillatelsen, herunder også strengere krav enn det som fremgår av forskriften dersom det anses nødvendig for å ivareta sikkerheten.

Driftstillatelsen kan ikke overdras til et annet foretak.

§ 5. Krav til organisasjon

For foretak med driftstillatelse gjelder organisasjonsreglene i forordning (EU) nr. 965/2012 vedlegg III som gjennomført i forskrift 7. august 2013 nr. 956 om luftfartsoperasjoner tilsvarende så langt de passer. Dette gjelder likevel ikke reglene i kapittel (Subpart) AOC og kapittel (Subpart) SEC.

§ 6. Driftsregler

Med mindre noe annet følger av denne forskriften, gjelder driftsreglene i forordning (EU) nr. 965/2012 som gjennomført i forskrift 7. august 2013 nr. 956 om luftfartsoperasjoner så langt de passer for foretak med driftstillatelse. Dette gjelder likevel ikke reglene i vedlegg (Annex) IV.

§ 7. Standard operasjonsprosedyrer

Standard operasjonsprosedyrer og tilhørende treningsprogrammer for foretak med driftstillatelse skal være godkjent av Luftfartstilsynet.

§ 8. Arbeidstidsbestemmelser

Forskrift 30. desember 2004 nr. 1817 om arbeidstid med mer for besetningsmedlemmer i sivile luftfartøyer (BSL D 2-4), gjelder tilsvarende for foretak med driftstillatelse. Slike foretak skal også anvende et flyge- og hviletidssystem som ivaretar kravene i forordning (EU) nr. 965/2012, ORO.FTL.105 og ORO.FTL.110 som gjennomført i forskrift 7. august 2013 nr. 956 om luftfartsoperasjoner.

Flyge- og hviletidssystemet skal være godkjent av Luftfartstilsynet.

§ 9. Bruk av landingsplass

Fartøysjef kan uten samtykke fra den som innehar konsesjon for privat landingsplass benytte landingsplassen når det er hensiktsmessig for å gjennomføre flygingen. Det samme gjelder ved bruk av landingsplasser til offentlig bruk utenfor kunngjort åpningstid. Bruk av landingsplassen skal likevel så langt som mulig avklares på forhånd med konsesjonsinnehaver eller lufthavnoperatør.

Foretak med driftstillatelse skal ha prosedyre for bruk av landingsplass etter denne bestemmelsen.

§ 10. *Utstyrskrav*

Luftfartøy som brukes til sivil statsluftfart av foretak med driftstillatelse skal være utstyrt med

- a) airborne collision avoidance system klasse II (ACAS II) versjon 7.1,
- b) terrain awareness warning system (TAWS) eller helicopter terrain awareness warning system (HTAWS),
- c) av-/anti-isingsutstyr i perioden 1. september til 1. mai. Luftfartstilsynet kan likevel tillate at flyginger uten av-/anti-isingsutstyr gjennomføres sør for 60 grader nord.

§ 11. *Sertifikater for tjenestegjøring på luftfartøy*

Den som tjenestegjør som besetningsmedlem på luftfartøy som brukes til sivil statsluftfart, skal ha sertifikat og rettighet etter reglene i forordning (EU) nr. 1178/2011 som gjennomført i forskrift 28. november 2015 nr. 1365 om sertifisering av besetningsmedlemmer.

§ 12. *Krav til luftdyktighet*

Luftfartøy som brukes til sivil statsluftfart skal ha luftdyktighetsbevis utstedt etter reglene i forordning (EU) nr. 748/2012 som gjennomført i forskrift 4. mars 2013 nr. 252, sertifiseringsforskriften, eller ha godkjenning av Luftfartstilsynet.

For at Luftfartstilsynet skal kunne godkjenne et luftfartøy må det dokumenteres at luftfartøy, system og komponenter er tilstrekkelig sikre for bruk for den aktuelle operasjonstypen. Ved vurderingen skal forskrift 4. mars 2013 nr. 252, sertifiseringsforskriften legges til grunn så langt den passer. Luftfartstilsynet kan også anerkjenne luftfartøy, system eller komponenter som er godkjent eller sertifisert av andre luftfartsmyndigheter.

Luftdyktigheten til luftfartøyer skal ivaretas etter reglene i forordning (EU) nr. 1321/2014 som gjennomført i forskrift 7. mai. 2015 nr. 488, vedlikeholdsforskriften, som gjelder tilsvarende som nasjonale regler, så langt de passer.

For luftfartøy som ellers faller inn under andre nasjonale vedlikeholdsbestemmelser, skal disse bestemmelsene gjelde istedenfor bestemmelsene nevnt over.

Foretak med driftstillatelse skal ha egen godkjent organisasjon for styring av kontinuerlig luftdyktighet (CAMO).

§ 13. Verkstedorganisasjoner

Verkstedorganisasjon som utfører vedlikehold på luftfartøyer som brukes til sivil statsluftfart, må ha godkjenning utstedt av Luftfartstilsynet.

Godkjenning kan gis når organisasjonen har demonstrert å være i samsvar med kravene i forordning (EU) nr. 1321/2014 som gjennomført i forskrift 7. mai. 2015 nr. 488, vedlikeholdsforskriften, som gjelder tilsvarende så langt de passer.

Luftfartstilsynet kan sette vilkår for godkjenningen.

Godkjenningen kan ikke overdras til en annen verkstedorganisasjon.

§ 14. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften dersom kravene til sikkerhet etter en konkret vurdering kan anses ivaretatt. Dispensasjon kan bare gis for å ivareta operasjonelle behov. Søknaden skal inneholde en risikovurdering og en vurdering av eventuelle kompenserende tiltak.

§ 15. Overtredelsesgebyr

Overtredelsesgebyr etter luftfartsloven § 13a-5 kan ilegges for brudd på reglene i §§ 3 til 13.

§ 16. Suspensjon og tilbakekall

Ved overtredelse av forskriftens bestemmelser kan Luftfartstilsynet begrense, midlertidig oppheve eller tilbakekalle driftstillatelse, godkjenning av verkstedorganisasjon, godkjenning av luftfartøy og godkjenning av sikkerhetssystem.

§ 17. Ikrafttredelse og overgangsregel

Forskriften trer i kraft [6 måneder etter vedtakelsen].

Luftfartøy som ikke oppfyller utstyrskravet i § 10, kan likevel benyttes fram til [dato to år etter ikrafttredelsen].